

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר ס'תת תרפ"א י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו'ב' מנחת חנוכה (שם אבן ר' אפרים ד"ל)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

חשון

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ד י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו'ב' מנחת חנוכה (שם אבן ר' אפרים ד"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלם ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן עב – דין נושאי המטה, והמנחמים והמלוים

ה. העומדים בשורה לנחמו הפנימים שרואים פני האבל פטורים והחיצונים שאינם רואים פני האבל חייבים:

סימן עג – הישן עם אשתו ובניו איך יתנהג. ובו ד' סעיפים

א. שנים שהיו ישנים בטלית אחת ובשר שניהם נוגעים זה בזה לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה טלית מפסקת ביניהם ממתניהם ולמטה:

ב. אם היה ישן עם אשתו קורא בחזרת פנים לצד אחר ואפילו בלא הפסקת טלית משום דחשיבא כגופו ויש מי שאוסר ונכון לחוש לדבריו:

ג. אם היה ישן עם בנו בעודם קטנים מותר לקרות בחזרת פנים בלא הפסקת טלית ואם הם גדולים צריך להפסקת טלית:

ד. עד כמה הם חשובים קטנים התינוק עד שיהיו לו י"ב שנים והתינוקת עד שיהיו לה י"א שנים ואפילו הביאו ב' שערות מותר ובשנת י"ג לתינוק וי"ב לתינוקת אם הביאו ב' שערות אסור בלא הפסק ואם לא הביאו ב' שערות מותר ומשנת י"ג ואילך לתינוק וי"ב לתינוקת אפילו לא הביאו ב' שערות אסור:

סימן עד – שלא לברך כשאבריו רואים את הערוה. ובו ו' סעיפים

א. היה ישן ערום בטליתו צריך לחוץ בטלית על לבו ואז יקרא משום דלבו רואה את הערוה אסור. הגה: והוא הדין אם לבו רואה ערות חברו אסור (טור):

ב. הרוחץ ערום במים צלולים ורוצה לשתות יכסה בבגד ממטה ללבו כדי שלא יהא לבו רואה את הערוה כשיברך ודוקא בבגד אבל בידים לא הוי כיסוי. הגה: והוא הדין אם מכסה ראשו בידיו לא מיקרי כסוי הראש ועיין לקמן סימן צ"א (מרומת הדגן גסס אור זרוע). ואם היו המים עכורים שאין איבריו

נראים בהן מותר לקרות והוא בתוכן והוא שלא יהא ריחן רע (ואם אין לבו בתוך המים רק למעלה מן המים אף בצלולים שרי) (דברי ע"מ):

ג. אם האדם מחבק גופו בזרועותיו דיינין ליה כהפסקה:

ד. יש מי שאומר שהנשים יכולות לברך ולהתפלל כשהן לבושות החלוק אף על פי שאינן מפסיקות למטה מהלב. הגה: ואם הן ערומות צריך שתהא ערוה שלהן טוחות בקרקע או שיושבות על שאר דבר דאז אין לכן רואה ערוה שלהן מזה שאין כן באיש (צ"ת יוסף גסס אורחות חיים ועיין לקמן סימן כ"ו סעיף ג')

ה. שאר אבריו רואים את הערוה מותר אבל אם איזה מאבריו נוגע בין בערותו בין בערות חברו אסור לקרות קריאת שמע או להתפלל וירכותיו שהערוה שוכבת עליהן צריך להפסיקן בבגד או להרחיקן בענין שלא יגע הגיד בהם:

ו. היתה טליתו חגורה על מתניו לכסותו ממתניו ולמטה אף על פי שממתניו ולמעלה הוא ערום מותר לקרות קריאת שמע אבל להתפלל אסור עד שיכסה לבו:

סימן עה – להזהר מגלוי שער וקול אשה בשעת קריאת שמע. וכן שלא לקרותה כנגד הערוה. ובו ו' סעיפים

א. טפח מגולה באשה במקום שדרכה לכסותו אפילו היא אשתו אסור לקרות קריאת שמע כנגדה. הגה: ויש אומרים דוקא באשתו אבל באשה אחרת אפילו פחות מטפח הוי ערוה (הגה"מ מיימוני פרק ג'). ונראה מדברי הרא"ש דטפח באשה ערוה אפילו לאשה אחרת רק שבעצמה יכולה לקרות אף על פי שהיא ערומה כדלעיל סימן ע"ד:

ב. שער של אשה שדרכה לכסותו אסור לקרות כנגדו. הגה: אפילו אשתו. אבל בתולות שדרכן לילך פרועות הראש מותר. הגה: והוא הדין השערות של נשים שרגלין לצאת מחוץ לצמתן (צ"ת יוסף גסס ה"שנ"א) וכל שכן שער נכרית אפילו דרכה לכסות (הגה"מ אלפסי המדעיס):

סי' ד' ר"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיית ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.